

fast Gage. At imidlertid Administrationen skulde udelukkes fra at hve den Mand, hvem et saadant Extraarbejde maatte betros, et Bederlag derfor, er noget saa Beshynderligt, at jeg ikke kan troe, at det ærede Thing vil fravige den eengang i saa Henseende fattede Beslutning. Forøvrigt faaer Regjeringen, selv om dette Endringsforslag forkastes, ikke nogen Bemhyndigelse, men der nedlægges kun ikke noget Forbud; den faaer ikke nogen anden Bemhyndigelse end den, der ligger i Sagens Natur.

Tsberning: Den ærede Minister har gjentagende henledet Opmærksomheden paa den Modsigelse, der skulde være imellem den store Tillid, der vises Ministeriet ved Bevilgelsen af disse runde Summer og ved at overlade det selv Benyttelsen af dem, og den Mistillid, der skal ligge i ikke at ville indrømme, at disse Summer blive brugte til Tillæg til fast lønede Embedsmænd. Det er muligt, at der vises for stor Tillid, og jo længere denne Forhandling varer, jo mere kommer jeg til den Overbevisning, at det ganske vist er Tilfældet. De samlede Summer, der her ere opførte, ere jo ikke grebne ud af Lufsten; det skal jo ikke være saadanne Tillæg, som før have været givne for at udfinde Arbejde til dem, der i Forveien vare betalte for et Arbejde, men det er en Sammentælling af Summer, der betales til de underordnede Bestillingsmænd og Betjente, som vare tilstede og virkelig maatte udføre Arbejdet. Ved Siden deraf har der været et meget indskrænket Belsøb til Contoirudgifter, hvorover Ministrene have haft Raadighed, og hvoraf de maaskee ved en eller anden Leilighed have kunnet tage Noget for dermed at honorere Extraarbejde, men denne Berettigelse har dog ligget indenfor en meget snæver Grænse, saa at der ingen Fare var derved, og den har desuden til enhver Tid været tvivlsom. Skal nogen af de faststaaende Embedsmænd

have Løn for aparte Arbejde, som er erkjendt for virkelig at være sin Løn værd, saa maatte denne Løn komme frem gennem Finantsloven og gives dem som personligt Tillæg, enten for bestandig eller Aareviis, saa veed man, hvad man hvad man har at holde sig til. Naar den ærede Minister har bemærket, at det er uberettiget at sige, at der heraf vil blive skabt et Raadesscretariat, saa vil jeg spørge ham, om han, naar han indtraadte i Ministeriet og fandt, at hans Formand havde brugt en Mand, som han i flere Aar i Træk havde honoreret med 3. à 400 Rd. om Aaret udover hans Gage, havde Hjerte til at tage dette Honorar fra ham, uagtet han ikke havde lyst til at bruge denne Mand til de samme Forretninger. Det vilde efter vore Sædvaner meget saa Ministrene gjøre, og naar dette ikke steer, vil der efter hver Minister være et Efterladenskab af 2 à 3 Udkaarne, der have faaet et saadant Extratillæg. Hvorledes tør man desuden troe og haabe, at ikke ogsaa Andre ville fordrø et eller andet Extraarbejde, naar man har givet nogle enkelte et saadant (R. Jensen: Hør!). man vil da, for at skaffe Vedkommende 2 à 300 Rd. om Aaret for Extraarbejde, stabe Extraarbejde. Hvor er Grænsen for det, der skal gjøres for den Løn, der gives, og gjøres der i det Hele taget Noget for denne Løn? (R. Jensen: Hør!). Nei, paa ingen Maade. Der er enkelte, som arbejde med stor Auftrængelse, men den langt overbeviende Deel har ikke noget andet at retferdiggjøre sig med, end at de arbejde udenfor Contoirtiden, thi de findes ikke paa Contoiret i Contoirtiden! Det kan ikke nægtes, selv i Contoier, hvor man med god Grund kunde fordrø, at Offentligheden skulde kunne finde Tilgang og Afgang og oftere skulde kunne tale med Embedsmændene. Gaaer man nemlig derhen Kl. 12, saa ere de der ikke, og kommer man igjen Kl. 3, saa ere de allerede borte. (R. Jensen: Hør!).